

'U zult Hem de naam Immanuël geven;
vertaald betekent dat: God met ons.'
(Matth. 1:23)

Janse Nieuwsbrief 63

Beste familie, vrienden en kennissen,

"Het zal vandaag denk ik niet meer lukken", zeg ik tegen onze *flight follower*. "Ik sta op het punt om naar Lelambo te vertrekken. Als ik deze passagiers voor de komende classisvergadering daar heb afgezet, loopt het waarschijnlijk tegen half drie en dan zit mijn werkdag erop. Als het echt nodig is, ben ik bereid om morgenochtend een medische evacuatievlucht te doen."

Het is zaterdagmiddag en de *flight follower* heeft zojuist vanuit het dorp Lumo te horen gekregen dat er een medische evacuatievlucht nodig is. Maandag staan er andere vluchten in de buurt van Lumo gepland, maar we durven het niet aan om deze medische vlucht tot die tijd uit te stellen. Dus plannen we deze vlucht in voor zondagochtend.

Donderdag tot zondagochtend

Het is redelijk goed weer als ik de volgende ochtend richting Lumo vertrek. Wanneer ik geland ben, staat er al een hele groep mensen klaar aan het einde van het korte landingsbaantje. Tussen hen ligt Depilina Wonda op een zelfgemaakte brancard op de grond. Eén van haar zoons vertelt: "Mijn moeder ging donderdag naar de tuin, een aantal uren bij ons dorp vandaan. De dagen ervoor had het heel veel geregend. Op de steile berghellingen is de kans op aardverschuivingen dan groter dan anders. Dat is precies wat er gebeurd is. Tijdens een kleine aardverschuiving is moeder waarschijnlijk geraakt door een steen of een stuk hout dat langs de helling naar beneden kwam. Tegen het einde van de middag, toen het donker werd, kwam moeder niet naar het dorp terug, dus gingen we haar de volgende morgen zoeken. Later op de dag vonden we haar. De hele nacht heeft ze buiten bewustzijn, maar nog in leven, in de stromende regen tussen het puin van de aardverschuiving gelegen. We hebben haar naar het dorp bij de landingsbaan gebracht, haar gewassen en haar hoofdwond zo goed mogelijk schoongemaakt. Toen ze niet verder opknapte, besloten we om het MAF-kantoor in Wamena te vragen of moeder opgehaald en naar het ziekenhuis gebracht kon worden."

De sterke mannen leggen hun moeder voorzichtig in het vliegtuig. Bijzonder om hen zo bezig te zien. Meestal zijn de mannen in dit gebied groot, sterk, hard en soms meedogenloos. Onlangs was deze landingsbaan lange tijd gesloten omdat er op een vliegtuig geschoten was tijdens het opstijgen. Juist daarom is het bijzonder om deze zachte en zorgzame kant te zien in deze mannen. Ik bid in mijn hart tot God op deze zondagmorgen of Hij door deze situatie heen in hun harten wil werken met Zijn

Heilige Geest. Dat Hij harde harten verbreekt en hen op Hem leert vertrouwen.

Even later zetten we koers richting Wamena. Omdat ik niet weet of Depelina zwellingen heeft die problemen kunnen geven op grote hoogte, probeer ik te vermijden om op grote hoogte boven de bergen door de wolken heen te vliegen. Het blijkt gelukkig nog mogelijk om tussen de bergen en de bewolking, met hier en daar regenbuien, een weg naar

Wamena te vinden. Ik ben dankbaar voor de grondige training en veilige procedures die we binnen MAF hebben voor zulke vluchten. Eenmaal veilig aan de grond in Wamena staat onze rode pick-up klaar om Ibu Depilina naar het ziekenhuis te brengen. Het vliegtuig wordt in de hangaar gezet en ik ga naar het gastenhuis waar ik verblijf. Het is inmiddels te laat om nog naar de kerkdienst van de GJRP te kunnen gaan, dus besluit ik thuis een preek te beluisteren.

Doopdienst

De week ervoor kon ik wel de dienst van de lokale GJRP-gemeente in Wamena bijwonen. Ondanks Corona zat de kerk vol. Met mondkapje op vond ik een plekje achterin de kerk. Ds. Peres Nekwek leidde de dienst en er werden vijf kinderen gedoopt. Het was mooie dienst over het gebed van Jezus uit Joh. 17: *'Dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige ware God en Jezus Christus die U gezonden hebt'*. Bemoedigend om te zien hoe de kerk functioneert terwijl er geen westerse zendingswerkers meer in deze gemeente zitten. De Heere

Zelf is de Herder die ook deze schapen leidt, voedt, beschermt en verzorgt. Wat een troost en bemoediging in het wereldwijde zendingswerk/kerkenwerk. Vooral in deze Coronatijd. We hoeven geen kwaad te vrezen want Hij is met ons (Immanuël!), zo zegt David in Psalm 23.

Vijf weken Papua

De afgelopen periode is Kees vijf weken in Papua geweest. Hij hield zich vooral bezig met het geven van training aan collega's. In totaal heeft hij meer dan 60 uur kunnen vliegen met zes verschillende piloten. Sommigen hadden maar één vlucht nodig om bijvoorbeeld hun Indonesische brevet te vernieuwen. Anderen waren op een punt waarop ze konden worden uitgecheckt op landingsbaantjes waar ze voorheen nog niet naar toe konden. Tijdens zo'n *checkout* vliegt Kees samen met een collega naar

het dorp, lopen ze het landingsbaantje af en geeft Kees alle belangrijke details door die de piloot moet weten om daar te landen en op te stijgen. Vervolgens doet de nieuwe collega vijf landingen op deze strip. Als dat goed verloopt, mag de collega hier voortaan zelfstandig naartoe. Zo zijn er op 20 landingsbanen collega's uitgecheckt.

Weer thuis

Inmiddels is Kees weer terug in Nederland. Naast het gebruikelijke werk op afstand, heeft hij vanuit Papua weer een aantal 'projecten' meegekregen om in de komende weken aan te werken. Het is heerlijk om als gezin weer bij elkaar te zijn. We zijn dankbaar voor veiligheid en gezondheid in de afgelopen weken, zowel voor Kees op Papua als ook voor Elsbeth en de kinderen in Nederland. We kijken terug op een periode waarin we voor het eerst in lange tijd ervoeren hoe koud het in november kan zijn en hoe het is als Kees voor een aantal weken weg is om training te geven binnen MAF Indonesië. Natuurlijk was het soms even pittig, maar het maakte ons vooral dankbaar om te zien hoeveel Kees in korte tijd op Papua kon bijdragen aan het werk. Het is de bedoeling dat hij vier keer per jaar een periode op Papua of Kalimantan doorbrengt. We hebben hier in Nederland als gezin een fijne stabiele basis te midden van familie en kerkelijke gemeente. Elsbeth werkt sinds de herfstvakantie drie morgens per week als docent scheikunde op het Driestar College. Ze geeft les aan een aantal derde klassen HAVO/VWO. Het is een uitdaging om zo het Nederlandse onderwijs (weer) in te stromen!

We wensen jullie goede kerstdagen en een gezegend 2021 toe. Heel hartelijk bedankt voor de (financiële) steun die we in 2020 van u ontvingen. We hopen en bidden dat we ook het komende jaar samen met u tot zegen mogen zijn voor velen op Papua en Kalimantan.

Hartelijke groeten, Kees & Elsbeth, Marijne, Joël, Tirzah en Aron Janse

Van de Thuisfrontcommissie:

Bij de nieuwsbrief van juni hebben we een dringende oproep gedaan voor extra financiële steun. We merkten dat – ongetwijfeld mede door Corona – de inkomsten sterk daalden. Velen van u hebben aan onze oproep gehoor gegeven, iets waarvoor we u hartelijk danken. Per saldo sluiten we het jaar 2020 vrijwel zonder verlies af. Mogen we ook het komende jaar weer op uw steun rekenen? Zo kan het werk op Papua nog steeds doorgaan!

De Nieuwsbrief is bedoeld om u op de hoogte te houden van de ervaringen van de familie Janse. De verzending van de Nieuwsbrief wordt verzorgd door de Thuisfrontcommissie in samenwerking met MAF Nederland. Als u zich op wilt geven voor ontvangst van de nieuwsbrief of Kees & Elsbeth als supporter wilt ondersteunen, dan kunt u zich aanmelden via de website www.maf.nl. Wijzigingen (adres, e-mail, supportbedrag etc.) kunt u doorgeven aan adres@maf.nl of aan MAF Nederland, Postbus 7, 7390 AA Twello. Vermeld daarbij dat het om de familie Janse gaat. Dit werk wordt mede mogelijk gemaakt door financiële ondersteuning van Zending Gereformeerde Gemeente.

